

Kadın Budu Köfte Final

– HasanÖzaydın · 14 Şubat 2021

Sivillikten birden farklı bir ortada bulmuştum kendimi.Ortama şartlara alışıyordum.Üç günlük işçi iken fabrikaya mutemet geldi lafları dolaştı.Mutemet neye gelirdi o zamana kadar bilmiyordum çünkü hiç maaş almamıştım.Niye gelmiş diye sormuştum ikramiye dağıtmaya gelmiş dediler.Daha üç günlüktüm bana ikramiye vermezler dedim içimden.Yanında çalıştığım ağabey ,--- Sende git haydi dedi.Sıraya girdim sıra bana gelince ezile büzüle adımları söyledim.Listeye baktı elime kalem verdi ,---At şuraya imzayı deyince şaşırılmıştım.Sanki piyangodan büyük ikramiye bana çıkmıştı.152 lira para almıştım.150 lirasını hemen ağabeyime askere göndermiştim.Maaşlarımızı her ay bu şekilde mutemet geliyor alıyorduk imza karşılığı.Evimizde televizyon yoktu kafaya koymuştum eve televizyon alacaktım.Biz de olmadığından film seyretmek için tanıdık akrabalara gidiyorduk.O zaman ki çalıştığım üç aylık maaşım ile bir televizyon alınıyordu.Beşiktaşlının evinde siyah beyaz televizyonumuz olmuştu.Olan kız kardeşime olmuştu,eve gelen misafirler artmış çay taşımadan ikram vermeden televizyon seyredemez olmuştu.Hele komşumuzun küçük kızı biz daha yemek yemeden damlar yerini alırdı.O zamanlar somya vardı somyanın üstü iki sıra önü yerde de bir sıra seyirci olurdu..Olsun diyordu annem televizyonsuzluk ne demek olduğunu bildiğinden..Fabrikada yemekler sekizer kişilik verilirdi iki masa birleşmiş masa başına genellikle iki büyük tencere içinde sekiz on kepçelik yemek olurdu.Masa başında oturan yemekleri önce birer kepçe verir daha sonra isteyen var mı diye sorar dağıtırdı.Tabii önce ilk dört masadakiler uzatır bize geleşiye kadar yemek kalmadı derdi.Bu olay böyle devam etti.Yanında çalıştığım ağabeyime bir gün şu yemek dağıtma işini biz yapalım dedim ayıp olur dedi yanaşmadı.Kararlıydım kepçenin başına geçecektim.Bir gün erken davranarak masanın başına geçip kepçeyi elime aldım herkese eşit dağıttım.daha sonra o yüz kiloya yakın ağabeyleri bu gün aç kaldık dediklerini duydum.Gece postalarında sabah olmak bilmezdi oysa şimdi ne zaman vaktin geçtiğini anlamıyor insan.Gece mesai de düşünürdüm evdekiler uykuda sevdiğim kız uykuda ne rüyalar görüyordu acaba..Fabrikada çalışırken kurban bayramına denk geldi.Bayramda evli olanlar kurban kesmek için bir iki saatliğine kurbanını kesmek için gittiler.İlk defa kurban kesilirken yoktum akşamında kurban etini yemiştım.Yemekhanenin önünde o gün hangi yemekler olduğunu yazarlardı.Bir gün okuduğumda şaşırılmıştım.Çorba,kadın budu köfte ,tatlı.O güne kadar böyle bir yemeğin ne adını duymuştum ne de yemiştım.Artık kafamda yorumluyordum.Reklamlarda hep güzel kadınları oynattıklarına göre iyi bir yemektir..O gün tanışmıştım kadın budu köfteyle...